

Normal 0 false false false

MicrosoftInternetExplorer4

Мокроусов, А. О. Етапи становлення : [на запитання відповідає голова Ватутінської райдержадміністрації Анатолій Олексійович Мокроусов] : до 10-річчя району // Вісник. - 1998. - січ. (спецвип. до 10-річчя р-ну).

Етапи становлення

На запитання нашого кореспондента відповідає голова Ватутінської райдержадміністрації Анатолій Олексійович МОКРОУСОВ.

— Шановний Анатолію Олексійовичу! Зараз жителі Вигурівщини-Троєщини вже звикли до своєрідного архітектурного вигляду нашого житлового масиву. А 10 років тому всі звертали увагу на нетрадиційні підходи в зовнішньому оформленні будинків. Вам особисто їх вигляд та принципи планування мікрорайонів подобаються?

— Так, подобаються. Повинен сказати, що Вигурівщина-Троєщина — один із не багатьох

житлових масивів сучасної забудови, який має своєрідне обличчя. Специфіка зовнішнього образу до-сить складна, але приємна для сприйняття. Такі принципи забудови мають аналоги в світовій практиці, наприклад, у житлово-му районі Парижу Нантер, райо-нах Будапешта та Вроцлава, в мі-крорайонах Санкт-Петербурга, Мінська, Дніпропетровська. На-ша Троєщина — яскравий масив, що природно вписався в панораму лівого берега Києва.

— 10 років — строк невеликий, але все-таки, що ви вважає-те найважливішим із зробленого у Ватутінському районі для його жителів?

— Назву деякі цифри. За 10 років існування в районі збудова-но 243 житлових будинки, а це більше 47-ми тисяч квартир, 4 універсами та 10 блоків побуто-вого обслуговування, 30 середніх шкіл та 45 дитячих садків, 4 ме-дичних заклади, красень-кіно-театр "Флоренція". Крім того, більше 60 кілометрів різних ін-женерних комунікацій газо-во-до-теплопостачання, а це дуже високовартісні роботи.

— А що із зведеного за 10 років приносить вам найбільше моральне задоволення?

— Будь-яка будівля дорога нам, бо коштувала зусиль багатьох людей, районних та міських служб, залучених коштів, але предмет особливої гордості — зве-дення храму Святої Трійці, який ми довго будували всією грома-дою. Особливість цього храму в то-му, що з 1917 року в м. Києві храм такого об'єму — на 1200 місць — побудовано вперше. Я іноді заход-жу туди і завжди застаю людей. Значить, ми зробили потрібну справу.

— Але однією з найболючі-ших проблем життєдіяльності району залишається транспорт. Якими ви бачите шляхи розв'я-зання цієї проблеми?

— Згоден з вами, що питання транспорту дуже болюче. Та все ж у районі протягом останніх років вдалося утримати досягнутого рів-ня обслуговування пасажирів, не-зважаючи на складнощі і проблеми щодо стану рухомого складу, від-сутність потрібних коштів та авто-запчастин.

Практично всі авто підприємства утримують необхідну кількість рухомого складу на маршрутах — а це 172 автобуси щоденно.

За пропозиціями пасажирів тільки протягом 1997 року було створено три нових експрес-маршрути (всього 14 машин), які з'єднали Троєщину зі станціями метро "Дарниця" та "Петрівка".

— А коли на Троєщині буде метро?

— Як ви розумієте, вирішити це питання на рівні району неможливо. Але ми постійно наголошуємо на необхідності продовження робіт з проектування та будівництва Подільсько-Воскресенської лінії. Протокольними рішеннями Голови міськдержадміністрації Олександра Олександровича Омельченка передбачено вирішити питання виділення в 1998 році коштів на проведення проектних робіт із будівництва лінії метрополітену.

— Що можете сказати про ситуацію в промисловому комплексі району?

— Як і скрізь в Україні, вона дуже складна. З 16-ти промислових підприємств, які діють на території району, в минулому році зовсім не працював "Радикал", "Київхімволокно" не працювало 4 місяці, "Дарна" — п'ять. А ці підприємства завжди були флагманами, якщо можна так сказати, промисловості Києва. Крім фінансово-платіжної кризи, їм доводиться вирішувати багато інших проблем. "Київхімволокно" було введено в дію у 1937 році, "Дарна" — в 1947, "Радикал" — у 1951 році. Основні виробництва на них зупинені з екологічних мотивів, бо обладнання, яким вони оснащені, застаріле, енергомістке, фізично зношене. Але є в районі підприємства, які працюють більш-менш стабільно, збільшуючи обсяги товарного виробництва. Це молочна фабрика-кухня дитячого харчування "Укрхарчопромсервіс", монтаж-но-заготівельний завод № 2 та деякі інші.

— Але коли не працюють підприємства, люди залишаються без роботи. Чи відоме вам число безробітних у Ватутінському районі?

— Звичайно. Адже безробіття для людини — надзвичайно складна моральна та матеріальна проблема. Порівняно з 1996 роком рівень зареєстрованого безробіття по району в 1997 році зріс майже удвічі. У 1998 році він сягає 5600 осіб, не кажучи про приховане безробіття. Але ми постійно тримаємо в полі зору цю проблему. За сприяння служби зайнятості отримали роботу 1200 осіб, направлені на професійне навчання — 280, залучено до тимчасових громадських робіт — 389 осіб, за 1997 рік громадянам району виплачена допомога по безробіттю у розмірі 485 тис. грн.

— А що робиться в районі для надання допомоги найбільш не-захищеним групам населення?

— Розпорядженням районної держадміністрації в 1997 році було затверджено комплексну програму "Турбота". Відповідно до неї оздоровлено в санаторіях та будинках відпочинку 11 тис. мешканців району, з них — майже 7 тис. дітей, більше 3 тис. чорно-бильців, 680 інвалідів та пенсіонерів. Створено територіальний центр з обслуговування самотніх непрацездатних пенсіонерів, інвалідів з відділеннями на Лісовому масиві й Троєщині та відділення благодійної діяльності, які обслуговують 840 самотніх громадян.

50-ма самотніми тяжко хворими пенсіонерами кожного дня опікуються працівники соціальної служби, 380 осіб отримують талони на безкоштовне харчування, близько 9 тис. жителів району отримало допомогу продуктами та одягом. 20 інвалідів одержали інвалідні коляски, 52 дітей оздоровлювались у Німеччині.

— Анатолію Олексійовичу! З якими проблемами найчастіше звертаються до вас?

— Звичайно, з різними, але найгострішими були і залишаються квартирні, телефонні, гаражні. Незважаючи на економічну скруту, намагаємось вирішувати і ці питання. Щоправда, будівництво значно скоротилось. У минулому році введено в дію

всього 5 житлових будинків, де 540 сімей відсвяткували новосілля, ще 117 квартир надано з фонду поточного звільнення. Протягом кількох попередніх років у районі здійснювались масштабні роботи з телефонізації квартир, внаслідок чого кількість абонентів зросла тільки на Троєщині до 96 тисяч. За минулий рік додатково

телефонізовано 21 ти-сячу квартир, з них 4 тисячі квартир, де проживають пільго-вики. Вдалося створити значний заділ у покращенні ситуації зі зберігання приватного транспор-ту мешканців району. За направ-леннями райдержадміністрації в 1997 році 573 власники автомо-бیلів пільгової категорії отри-мали місця на автостоянках. Єм-ність існуючих автостоянок району складає 4100 місць. На сьогодні на обліку маємо ще 1700 бажаючих отримати такі місця, серед них 460 — пільговики. Але можу підбадьорити їх: у зв'язку з очікуваним введенням в дію автостоянок уздовж вулиці Бальзака на 4500 машино-місць та з урахуванням існуючих про-ектних розробок, можна сподіва-тися, що протягом наступного року проблема нестачі місць на автостоянках буде ліквідована. Щодо будівництва гаражів, тут ситуація складніша.

— Ще одне запитання, яке стосується всіх: чи влаштовує вас, як керівника району, стан медичного обслуговування ватутінців?

— Почну з приємного. Добрим подарунком мешканцям Троєщини напередодні святку-вання 10-ї річниці району стало введення в дію дитячої поліклі-ніки на 640 відвідувачів у зміну в 9-му мікрорайоні за адресою Вигурівський бульвар, 4. Три басейни, стаціонарне відділення на 20 ліжок — мало який район Києва має таку поліклініку.

— Що б ви хотіли побажати жителям району?

— Щасливого, благополучно-го, мирного, спокійного, цікавого життя. Щоб у всіх оселях, у всіх сім'ях панували мир і злагода, добро і взаєморозуміння. Також всім обов'язково міцного здо-ров'я.